

75. ÜKSIK LÕÕTSPILL

Vaikus hääletu valitseb vainul,
ühtki tuld pole tähitus öös.

;„Kuskilt hämaralt tänavalt kaigub
ainult nukrana igatsev lõõts.;;

Lõõts kord läheneb, kaugeneb jälle,
tundub, kedagi otsib vist ta,
;„aga otsitav kuhugi hälbind,
teda kuidagi leida ei saa.;;

Öine jahedus immitseb hinge,
puistab õunapuu õilmete lund.

;„Ütle, noormees, miks uitad sa ringi,
mängid lõõtspilli, leidmata und?;;

Ehk su õnn kuigi kaugel ei viibi,
ainult oodata ei tea ta sind.
;„Miks siis uitad öös üksinda ringi,
häirid mänguga neitude und?;;

